

til Embedsstandens Gavn; men det er min fulde og faste Overbeviistning, at de ville være til Embedsstandens Skade. Jeg kan i den Henseende ikke gjøre noget Bedre, end at paa-beraabe mig, hvad der forleden Dag blev bemærket af den ærede 1ste Rigsdagsmand fra 3die Kreds (Kierregaard), da han talte om det Misforhold, som han troede, der var imellem Lønningerne i de forskjellige Embedsstillinger. „Det forekommer mig nemlig“ sagde han, „at ligge i den menneskelige Natur, at naar jeg træder ind i en Embedscarriere, hvori jeg begynder med en Gage af 1200 Rbd., men med Udsigt til at naae henved 3000 Rbd. eller maaffee derover, saa spiller jeg let, hvad min Tankegang og mine Forventninger angaaer ligesom i Lotteriet; og dersom jeg ikke gjør det, saa gjør Kone og Børn det.“ Det var disse Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand anvendte paa de stigende Gager. Jeg vil nu tillade mig derved at bemærke, at jeg troer, at Fristelsen til det Lotterispil, som han kaldte det, bliver maaffee langt større paa Grund af disse Alderstillag. Den stigende Gage maa man dog vide beroer paa, om man ogsaa virkelig bliver forfremmet; men hvad derimod Alderstillagget angaaer, saa veed man, at det maa komme, at sige, hvis man lever saalænge, men det regner man da ogsaa paa, naar man spiller i Lotteriet. Ifølgelig altsaa at der er fuldkommen Uvisshed med Hensyn til Forfremmelsen, saa er der dog tilnærmelsesvis en Visshed med Hensyn til Alderstillagget, og jeg troer virkelig, at det vil indeholde en Fristelse for mangen Embedsmand til saaledes paa tilkommende Gageforbedring at sætte sig i Gjæld, og naar de ældre Dage da komme, saa ifølgelig at Alderstillaggene skulde være ham til Nytte og Gode, vil han, maaffee netop paa Grund af disse Alderstillag være bebyrdet med Gjæld. Dette er en Betragtning, som jeg troer ikke er ganske urigtig, og som jeg maa bede det ærede Thing at lægge Mærke til. Jeg troer virkelig derfor, at man skal vel vogte sig for, nu da vi første Gang skulle votere en Lønningslov, at admittere et Princip, som jeg for mit Vedkommende maa ansee for aldeles forkasteligt. Det er under den tidligere Behandling af Sagen bemærket

af en æret Rigsdagsmand (Nyholm) og idag gjentaget af den ærede Ordfører, at en Arbejder er sin Løn værd, og jeg troer, at det er det Motto, hvormed vi skulle inksribere vore Lønningslove; men saa skal Lønnen ogsaa betales for Arbejdet og man skal ikke tage Credit derpaa. Derfor mener jeg, at man skal bestemme Lønnen for Embedsmændene saaledes, som Staten finder det retfærdigt og passende og saa blive staaende derved. Saa troer jeg, at man kommer paa den bedste og sikreste Maade til Maalet.

Besværl: Den ærede Rigsdagsmand, som sidder nærmest ved Kaffelovnen (Bjerring), bemærkede, at dersom ikke disse Alderstillag bleve vedtagne, saa vilde det føre til, at de ældste Embedsmænd vilde faae de bedste Embeder, fordi Regjeringen ikke vilde føle tilstrækkelig Kraft til at fremdrage den særdeles Dygtighed hos en yngre Embedsmand og derved unddrage den ældre en Forøgelse af hans Gage. Forfaavidt jeg har opfattet det, skulde altsaa det practiske Resultat blive, at dersom man ikke antager Alderstillagget, da ville vi have et Anciennetetsystem, vi vilde have et System, som, saavidt jeg veed, ikke følges i nogen constitutionel Statsforfatning, hvor saavidt jeg veed Udnævnelser til Embeder og Forslyttelser stæer, eftersom Ministeriet finder, at det er bedst for Tjenesten. Den ærede Ordfører har ogsaa bemærket, at Alderstillag er et Supplement til Anciennetetsystemet. Det er disse 2 Bemærkninger, som forekommer mig at have berørt Hovedtingene i Sagen, idet det for mig stiller sig saaledes, at Alderstillagget er et ganske andet System end det, som hidtil har været opstillet i constitutionelle Stater for Gageringen af Embedsmændene. Jeg skal her ikke gaae ind paa at undersøge, hvilket af disse 2 Systemer der er det rigtige; men det stiller sig klart for mig, at Alderstillagget henhører til Anciennetetsystemet, idet vedkommende Embedsmænd faae dette Tillag uden Hensyn til, om Ministeren finder dem værdige eller ikke, uden Hensyn til, om Ministeren vil forfremme dem fra eet Embed til et andet, som er bedre lønnet. Deri forekommer mig at ligge en Hovedforskjel, og det er derfor, at jeg ikke kan gaae ind paa at